

Visoko u Andama Perua

Biskup Enrique Pelach, prvi svećenik Svećeničkog društva Svetog Križa, doveo je tisuće muškaraca i žena k Bogu putujući na konju planinskim putovima Perua.

9.09.2009.

Vlč. Pelach iskrcao se u peruanskoj luci Callao 1957. godine. Bio je jedan od petorice dijacezanskih svećenika koji su došli pobrinuti se za novu prelaturu Yuayos, koju je nedavno osnovao i povjerio Opusu Dei papa

Pio XII. Od tada do svoje smrti 19. srpnja 2007. vlč. Pelach ostao je u Peruu.

Kao mladi svećenik, koji je završio studij u Rimu, upoznao sv.

Josemariju Escrivu i postao mu prijatelj. Nedugo nakon toga bio je prvi svećenik koji je zatražio pristup u Svećeničko društvo Svetog Križa, koji je sv. Josemaria osnovao kao svećeničku udrugu sjedinjenu s Opusom Dei.

Vlč. Pelacha papa Pavao VI.

imenovao je biskupom Abancaya i on je posvećen za biskupa u katedrali 21. srpnja 1968. U toj je istoj katedrali bio i njegov pogreb 21. srpnja 2007. U svojoj homiliji sadašnji biskup Isidro Sala rekao je da je srce biskupa Pelacha «prestalo kucati na zemlji, ali nije prestalo ljubiti, jer Ljubav pisana velikim slovom – ta ljubav kojom je ljubio Boga i čovječanstvo – nikad neće prestati.»

Sadašnji biskup Abancaya sjeća se «mnogih sati koje je biskup Pelach proveo jašući na konju kroz planine Yuayos i Huarochiri. To su bila apostolska i misionarska putovanja: držeći satove katekizma, ispovijedajući, slaveći sv. Misu, posjećujući bolesne i siromašne.»

Biskup Sala rekao je da je kao «prvi svećenik Svećeničkog društva Svetog Križa pomagao da Djelo raste i otvorio je put svojom vjernošću. Tražio je svetost odlučnošću u svojoj službi kao svećenik i kao biskup. U Opus Dei, kako je sam rekao, čovjek nalazi najbolje mjesto i za život i za smrt.»

Dodao je da je u «teškom trenutku» dobio od sv. Josemarie «savjet i ohrabrenje da osnuje biskupijsko sjemenište za formaciju svećenika u toj zemlji, koje je rodilo tako dobrim plodom.»

Biskup Sala je rekao da je njegov prethodnik imao «veliko suosjećanje za mnoge,» što ga je dovelo do toga da «osnuje mnoge socijalne centre kao što su Dom za starije osobe, u kojem je pomagala Majka Celina, bosonoga karmelićanka. On je u svom automobilu skupljao prosjake koji su spavali na ulici. Za brigu o gubavcima i najsiromašnijima osnovao je medicinski centar Santa Teresa. Osnovao je studentske domove i medicinske klinike. »I sve je to učinio», dodao je biskup Abancaya, slijedeći moto sv. Josemarie: «kako bi se sakrio i nestao, tako da samo Isus zasja.»

«Njegova ljubav prema siromašnima bila je velike evanđeoske dubine: čovjek mora posjetiti Abancay da bi spoznao veličinu Enriqueove duše», napisao je kardinal Juan Luis Cipriani, primas Perua, u članku koji je izdan u novinama *El Comercio* 2. kolovoza 2007.

Kardinal Cipriani u tom je članku također naglasio njegov «poduzetnički talent i njegovu jednostavnost koji bi mogli pomicati planine.» On je doveo tisuće muškaraca i žena svih godina i društvenih položaja Bogu. Bio je isti kad je bio na konju ili mazgi u Andama u misiji na više od 12,000 stopa kao kad se smiješio djetetu ili se brinuo za nekoga tko je umirao. Imao je čistu dušu, bistru i plemenitu, zapaljenu ljubavlju za Boga i cijelo čovječanstvo.»

Prema kardinalu, «vidio je naučavanje vjere kao vrlo hitan zadatak, reflektiran u monumentalnom djelu Pelach-Kunherova katekizma, koji je bio prodan u više od 100,000 primjeraka. Još jedno oruđe koje je pružio bio je Devocionario Rezar y Cantar (molitvenik i pjesmarica), koje je na tisuće naših farmerskih braće i

sestara u Andama smatralo vrlo korisnim.»

(iz Romana 46)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/visoko-u-andama-perua/](https://opusdei.org/hr-hr/article/visoko-u-andama-perua/)
(24.02.2026.)